

La nostra indumentària

Al voltant de la indumentària sempre ha existit un moviment i una activitat socioeconòmica que mostra la forma de viure i d'entendre el món de cadascuna de les èpoques a les que pertany. Cada peça de roba que ens arriba a les nostres mans, porta com una mena d'etiqueta amb una descripció de qui fou el seu posseïdor, les mans que l'elaboraren, quina fou la seua funció i en quin moment fou utilitzada. Porta patent tot un bagatge i una història que ens parla de tots aquells que des dels llauradors, filadors, passamaners, randers, adobadors, velluters, orfebres, teixidors, sastres, modistes, fins arribar a la persona que utilitza la peça, han fet possible que avui pugem gaudir d'aquest món tan interessant i al mateix temps desconegut.

La indumentària tradicional ha sofrit modificacions sempre influenciades per la moda que impera en cada època, adaptant-li aquestes variacions i incorporant-li mudances que han fet que es desvirtue i canvie al llarg del temps.

Al parlar d'indumentària tradicional necessàriament ens hem de referir a la que s'utilitzava als segles XVIII i XIX, principalment perquè el segle XVIII va ser un moment de gran esplendor per a la indústria tèxtil a les terres valencianes, gràcies al gran moviment que sorgeix al voltant de la seda. Bon nombre de productors i filadors pleguen a un alt nivell de vida i en contrapartida adquireixen terres, cases i demés propietats de gran valor, aconseguint que alguns pobles i ciutats visquen algunes dècades d'esplendor. Açò repercutirà en la manera de viure i de vestir dels seus habitants.

El vestit porta imprès el seu origen i es podrà determinar gràcies a tres factors

El clima determinarà el tipus de teixit que s'utilitzarà en relació a les altes temperatures de l'estiu que faran que les teles emprades siguen més lleugeres i de colors clars. En els gèlids indrets muntanyencs hauran d'emprar teixits calents de llana i quasi sempre de colors obscurs en els que penetren millor les radiacions solars.

La funció a la que es destina la peça de roba serà un altre factor a tenir en compte a l'hora de la seua elaboració. Per a treballar en les tasques camperoles i domèstiques eren emprats teixits resistents i amb pocs ornaments. Per altra banda els vestits usats per a les festes i celebracions eren de teixits de millor qualitat i delicadesa ben guarnits.

La matèria primera serà el tercer factor. La terra serà un condicionant important a l'hora de produir algunes matèries bàsiques en l'elaboració dels teixits que venen determinats per la proximitat de terres de regadiu o de secà i zones de pastura. A zones on l'aigua era abundant proliferava el cultiu del lli i del cànem.

El cotó era cultivat en grans extensions i comercialitzat per a la indústria tèxtil. Per aquest motiu alguns teixits com el llenç i el fil eren elaborats en telers domèstics i pel contrari les cretones, les indianes i altres teixits de cotó es produïen de forma industrial. L'arribada de la indústria farà que s'abaratén les teles de cotó i que la seua confecció i neteja siga més pràctica.

La seda per ser una matèria primera de gran utilització i valor tant social com econòmic en la Marina Alta,

arribava a unes xifres i resultats importants en la seua producció i elaboració de teixits. Al s. XVIII a la nostra comarca, es criaven cucs de seda, per això la quantitat de moreres que hi havien a les nostres terres. A les cambres encara podem trobar telers dels utilitzats en l'elaboració de teixits, amb la seda que no alcançava la màxima qualitat, quedant per a l'ús familiar aquelles filatures.

Isabel Martí
Grup Portitxol

[Ver artículo original \(168 lecturas\)](#)